

OTYMAJĄCEN 25.09.2019 BA a/a 48
list polecony apo (biała sw.)

**WARMIŃSKO-MAZURSKI
WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ**

10-540 Olsztyn, ul. Dąbrowszczaków 10, tel. (89) 527-27-65, fax. (89) 527-42-51

Olsztyn, dnia 20 września 2019 r.

KŻ.8361.417.2019.MT

20 WRZ. 2019

DECYZJA

Działając w oparciu o art. 40a ust. 4 oraz art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r., poz. 2164 ze zm.) /dalej: „ustawa o jakości handlowej”/ oraz art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r., poz. 2096 ze zm.) /dalej także: „k.p.a.”/ po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego

wymierzam

[REDAKTED]
[REDAKTED],
karę pieniężną w łącznej wysokości **2 000 zł (dwa tysiące złotych)** w związku z wprowadzeniem do obrotu:

- 2 porcji potrawy *dorsz filet*, w cenie 11,00 zł/100 g, wartości 45,10 zł, zafałszowanej z uwagi na przygotowanie potrawy ze składników innych niż zadeklarowano w menu; do produkcji ww. potrawy użyto ryby dorsz czarny, zamiast deklarowanego dorsza,
- 1 porcji potrawy *pierogi ze szpinakiem i fetą* (porcja – 6 szt.), w cenie 18,00 zł/porcja, zafałszowanej z uwagi na przygotowanie przedmiotowej potrawy z innych składników

niż deklarowano; do produkcji ww. potrawy użyto sera sałatkowo-kanapkowego „Favita”, zamiast deklarowanego sera „FETA”.

UZASADNIENIE

W dniach 16-24.07.2019 r. na podstawie upoważnienia Warmińsko-Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej Nr KŻ.8356.91.2019 z dnia 16 lipca 2019 r. inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Olsztynie przeprowadzili kontrolę w placówce gastronomicznej [REDAKTOWANO] [REDAKTOWANO] należącej do przedsiębiorcy [REDAKTOWANO] [REDAKTOWANO] prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą [REDAKTOWANO] [REDAKTOWANO].

Kontrolę przeprowadzono na podstawie art. 3 ust. 1-3 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 882/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz. Urz. UE L. 165 z 30.04.2004, str. 1-141, Polskie wydanie specjalne Rozdział 3 Tom 45 P. 200-251 z późn. zm.), art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r., poz. 2164 ze zm.), art. 3 ust. 1 pkt 1, 2 i 6 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r., poz. 1930 ze zm.).

Inspektorzy występujący w charakterze klientów zakupili dwie porcje potrawy „*dorsz filet*”, w cenie 11,00 zł/100 g, wartości 45,10 zł oraz jedną porcję potrawy „*pierogi ze szpinakiem i fetą*” (porcja – 6 szt.), w cenie 18,00 zł/porcja. Zamówienie zostało złożone w oparciu o dane zawarte w menu. W toku dalszych czynności kontrolnych dokonano identyfikacji surowców wykorzystywanych do produkcji przedmiotowych potraw.

Na podstawie dowodu zakupu ustalono, że kontrolowany przedsiębiorca do sporządzenia potrawy „*dorsz filet*” użył ryby dorsz czarny zamiast oferowanej w menu ryby dorsz. Artykuł 37 ustęp 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1379/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury, zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1184/2006 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000 (Dz. U. UE L 354 z 28.12.2013 r. s.1 ze zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 1379/2013” stanowi, że państwa członkowskie sporządzają i publikują wykaz oznaczeń handlowych zaakceptowanych na ich terytorium wraz z ich nazwami systematycznymi. W Polsce został on wprowadzony na mocy art.7 ust.1

pkt 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o organizacji rynku rybnego (tekst jednolity Dz. U. z 2019 r., poz. 1489). W wyżej opisanym wykazie tj. oznaczeń handlowych gatunków ryb oraz wodnych bezkręgowców wprowadzanych do obrotu na rynek polski, opublikowanym w formie wykazu na stronie internetowej Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej (w zakładce Co robimy/Rybołówstwo/Rynek i przetwórstwo rybne/Rejestry i wykazy, aktualizacja 03.07.2019) wymieniono pod pozycją 29 Dorsz atlantycki (*Gadus morhua*) jako odrębny gatunek ryby w stosunku do wymienionego pod pozycją 25 Czarniaka (dorsz czarny) (*Pollachius virens*).

Na podstawie oryginalnej etykiety z opakowania oraz dowodu zakupu ustalono, że kontrolowany przedsiębiorca do sporządzenia potrawy „pierogi ze szpinakiem i fetą” użył sera sałatkowo-kanapkowego Favita zamiast deklarowanego sera Feta. Nazwa ser „Feta” jest nazwą chronioną i zastrzeżoną wyłącznie dla serów pochodzących z Grecji. Nie można jej używać do nazywania innych serów. Ser „Feta” jest produkowany z mieszanki pasteryzowanego mleka owczego z mlekiem kozim lub tylko z mleka owczego. Niedozwolone jest używanie środków konserwujących lub koloryzujących, okres dojrzewania wynosić musi co najmniej 3 miesiące.

W dniu kontroli, na stanie kuchni znajdowało się 6 opakowań sera Favita a'270 g, wartości 18,00 zł, najlepiej spożyć przed: 17.09.2019 wyprodukowanego przez [REDAKTOWANE]. Ser Favita został zakupiony w [REDAKTOWANE] (kserokopia dowodu dostawy nr 9036275 z dnia 11 lipca 2019 r. stanowi załącznik do akt sprawy). Rybę dorsz czarny (kawalki) zakupiono w [REDAKTOWANE], a dorsz czarny (filet) zakupiono w [REDAKTOWANE]. Kserokopia faktury nr 2674/07/2019 z dnia 10 lipca 2019 r. oraz faktury nr 0/0/026/0048/177/066 z dnia 26 czerwca 2019 r. stanowią załącznik do akt sprawy.

Przedsiębiorca pismem z dnia 18 lipca 2019 r. wyjaśniła, że nie była świadoma, iż sprzedając pozycje z karty „dorsz” sprzedaje „czarniaka”. Wyjaśniła, że jej działanie nie było celowe, nie miała na celu oszukania gości. Nie wiedziała, że są to dwie różne ryby. Oświadczyła, że teraz kupuje „dorsza atlantyckiego”. Odnośnie określenia „ser feta” wyjaśniła, że było to również działanie nieświadome i zobowiązała się stosować właściwą nazwę.

Stwierdzona nieprawidłowość w zakresie oznakowania przedmiotowych potraw, polegająca na podaniu niezgodnie z prawdą danych dotyczących składu surowcowego

świadczyła o zafałszowaniu tych produktów w rozumieniu art. 3 pkt 10 ustawy o jakości handlowej.

W związku z powyższym pismem z dnia 28 sierpnia 2019 r. Warmińsko-Mazurski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zawiadomił Stronę postępowania o wszczęciu postępowania administracyjnego i poinformował o przysługującym prawie do zapoznania się z aktami i prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zobowiązał do przesłania deklaracji podatkowej za ostatni rok rozliczeniowy oraz oświadczenia o liczbie zatrudnionych średniorocznie pracowników.

Strona postępowania odebrała ww. pismo w dniu 30 sierpnia 2019 r. Za pismem z dnia 05 września 2019 r. przesłała dokumenty, które organ uwzględnił przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej.

Warmińsko-Mazurski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej pismem z dnia 11 września 2019 r. poinformował przedsiębiorcę o zakończeniu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary administracyjnej oraz prawie do zapoznania się z aktami sprawy, uzyskania wyjaśnień w sprawie a także możliwości wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań przed wydaniem decyzji.

Strona nie skorzystała z przysługujących praw.

Warmińsko-Mazurski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Olsztynie ustalił i stwierdził, co następuje.

Wprowadzenie do obrotu artykułu rolno-spożywczego zafałszowanego stanowi naruszenie art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy o jakości handlowej, za które, w myśl cytowanego przepisu, grozi kara pieniężna w wysokości nie wyższej niż 10% przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, nie niższej jednak niż 1000 zł.

Z kolei art. 3 pkt 10 ustawy o jakości handlowej stanowi, że artykułem rolno-spożywczym zafałszowanym jest produkt, którego skład jest niezgodny z przepisami dotyczącymi jakości handlowej poszczególnych artykułów rolno-spożywczych albo produkt, w którym zostały wprowadzone zmiany, w tym zmiany dotyczące oznakowania, mające na celu ukrycie jego rzeczywistego składu lub innych właściwości, jeżeli niezgodności te lub zmiany w istotny sposób naruszają interesy konsumentów, w szczególności jeżeli:

- a) dokonano zabiegów, które zmieniły lub ukryły jego rzeczywisty skład lub nadały mu wygląd produktu zgodnego z przepisami dotyczącymi jakości handlowej,
- b) w oznakowaniu podano nazwę niezgodną z przepisami dotyczącymi jakości handlowej poszczególnych artykułów rolno-spożywczych albo niezgodną z prawdą,

c) w oznakowaniu podano niezgodne z prawdą dane w zakresie składu, pochodzenia, terminu przydatności do spożycia lub daty minimalnej trwałości, zawartości netto lub klasy jakości handlowej.

Art. 17 ust. 1 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 178/2002 z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. UE L. 31 z 01.02.2002, str. 1-24 z późn. zm.) stanowi, że podmioty działające na rynku spożywczym i pasz zapewniają, na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji w przedsiębiorstwach będących pod ich kontrolą, zgodność tej żywności lub pasz z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla ich działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów.

Według art. 4 ust. 1 ustawy o jakości handlowej wprowadzane do obrotu artykuły rolno-spożywcze powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli w przepisach o jakości handlowej zostały określone takie wymagania, oraz dodatkowe wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta.

Zgodnie z art. 3 pkt 5 ustawy o jakości handlowej, jakość handlowa to cechy artykułu rolno-spożywczego dotyczące jego właściwości organoleptycznych, fizykochemicznych i mikrobiologicznych w zakresie technologii produkcji, wielkości lub masy oraz wymagania wynikające ze sposobu produkcji, opakowania, prezentacji i oznakowania, nieobjęte wymaganiami sanitarnymi, weterynaryjnymi lub fitosanitarnymi.

Zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 17 cytowanego wyżej Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 178/2002 kary i środki karne mające zastosowanie w przypadkach naruszenia prawa żywnościowego powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające.

Ustalając wysokość kary pieniężnej, zgodnie z przepisem art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej, Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia stopień szkodliwości czynu, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów oraz przychodu, a także wartość kontrolowanych artykułów rolno-spożywczych.

Wykonując dyspozycję ww. przepisów w odniesieniu do 2 porcji potrawy „*dorsz filet*”, Warmińsko-Mazurski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej oceniając:

1. **stopień szkodliwości czynu** uznał, że stwierdzona w trakcie kontroli nieprawidłowość w istotny sposób narusza prawa i interesy konsumentów. Wprowadzenie do obrotu zafalszowanego artykułu rolno- spożywczego wprowadzało konsumentów w błąd, co do faktycznego gatunku kupowanej ryby. Konsument otrzymał produkt inny niż chciał kupić, niezgodny z informacją podaną w menu. Oferowana w menu ryba dorsz to był dorsz czarny. Powyższe w znaczny sposób narusza interesy konsumentów, w związku z ograniczeniem ich prawa do rzetelnej informacji o produkcie. Jednym z podstawowych praw konsumentów jest prawo do bezpieczeństwa ekonomicznego i zdrowotnego, którego częścią składową jest możliwość świadomego podejmowania decyzji w zakresie dokonywania wyboru, a w tym przypadku podanie niezgodnie z prawdą składu potrawy uniemożliwiało konsumentom dokonywanie wyboru związanego ze spożywaną przez nich żywnością;
2. **zakres naruszenia**, stwierdził, że informacja o składzie potrawy stanowi jeden z najważniejszych elementów jakości handlowej, zatem wprowadzenie do obrotu zafalszowanej potrawy stanowi istotne z punktu widzenia jej właściwości naruszenie wymagań; odpowiedzialność za niedopełnienie obowiązków wynikających z przepisów prawa żywnościowego leżała po stronie kontrolowanego przedsiębiorcy; zafalszowana potrawa została przygotowana w placówce gastronomicznej należącej do strony, zatem to ona ponosi pełną odpowiedzialność za jej jakość handlową; strona wiedziała jakich składników używała, a mimo to podała skład niezgodny z prawdą, chociaż miała możliwość zweryfikowania używanych surowców;
3. **dotychczasową działalność** podmiotu działającego na rynku artykułów rolno- spożywczych wziął pod uwagę, że Strona postępowania nie była karana za podobne nieprawidłowości przez organ Inspekcji Handlowej na terenie województwa warmińsko-mazurskiego;
4. **wielkość obrotów oraz przychodu**, w oparciu o przedłożoną przez stronę kopię deklaracji podatkowej PIT za ostatni rok rozliczeniowy oraz oświadczenia o liczbie zatrudnionych średniorocznie pracowników stwierdził, że w świetle ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo Przedsiębiorców (tekst jednolity Dz. U. z 2019 r., poz. 1292), strona należy do kategorii tzw. „mikroprzedsiębiorców”;
5. **wartość kontrolowanych artykułów rolno- spożywczych**, stwierdził, że wartość dwóch porcji potrawy „dorsz filet” wyniosła 45,10 zł.

Wykonując dyspozycję ww. przepisów w odniesieniu do jednej porcji potrawy „*pierogi ze szpinakiem i fetą*”, Warmińsko-Mazurski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej oceniając:

1. **stopień szkodliwości czynu** uznał, że wprowadzenie do obrotu zafałszowanego artykułu rolno –spożywczego w rażący sposób naruszało interesy konsumentów i wprowadzało ich w błąd co do charakterystyki środka spożywczego, w szczególności co do jego składu i właściwości. Przedmiotowa potrawa została przygotowywana z innego, znacznie tańszego surowca niż deklarowano w menu, a konsumenci nie byli o tym informowani. Należy tu również podkreślić, że podany w oznakowaniu składnik „ser Feta” nadawał gotowemu produktowi wyższe walory jakościowe i stanowił zachętę do dokonania zakupu tego produktu. Jednym z podstawowych praw konsumentów jest prawo do bezpieczeństwa ekonomicznego i zdrowotnego, którego częścią składową jest możliwość świadomego podejmowania decyzji w zakresie dokonywania wyboru, a w tym przypadku podanie niezgodnie z prawdą składu potrawy uniemożliwiało konsumentom dokonywanie wyboru związanego ze spożywaną przez nich żywnością;
2. **zakres naruszenia**, stwierdził, że informacja o składzie potrawy stanowi jeden z najważniejszych elementów jakości handlowej, zatem wprowadzenie do obrotu zafałszowanej potrawy stanowi istotne z punktu widzenia jej właściwości naruszenie wymagań; odpowiedzialność za niedopełnienie obowiązków wynikających z przepisów prawa żywnościowego leżała po stronie kontrolowanego przedsiębiorcy; zafałszowana potrawa została przygotowana w placówce gastronomicznej należącej do strony, zatem to ona ponosi pełną odpowiedzialność za jej jakość handlową; strona wiedziała jakich składników używała, a mimo to podała skład niezgodny z prawdą, chociaż miała możliwość zweryfikowania używanych surowców;
6. **dotychczasową działalność** podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych wziął pod uwagę, że Strona postępowania nie była karana za podobne nieprawidłowości przez organ Inspekcji Handlowej na terenie województwa warmińsko-mazurskiego;
7. **wielkość obrotów oraz przychodu**, w oparciu o przedłożoną przez stronę kopię deklaracji podatkowej PIT za ostatni rok rozliczeniowy oraz oświadczenia o liczbie zatrudnionych średniorocznie pracowników stwierdził, że w świetle ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo Przedsiębiorców (tekst jednolity Dz. U. z 2019 r., poz. 1292), strona należy do kategorii tzw. „mikroprzedsiębiorców”;

8. wartość kontrolowanych artykułów rolno- spożywczych, stwierdził, że wartość jednej porcji potrawy „pierogi ze szpinakiem i fetą” wyniosła 18 zł.

Opisane wyżej okoliczności i czynniki stanowią podstawę do wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej z art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy o jakości handlowej. Należy zaznaczyć przy tym, że najniższy możliwy wymiar kary za wprowadzenie do obrotu artykułu rolno-spożywczego zafałszowanego wynosi 1000 zł, natomiast górną granicę stanowi 10% przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary. Stąd też przy uwzględnieniu wszystkich opisanych wyżej przesłanek rozstrzygnięto jak w sentencji.

POUCZENIE:

1. Od decyzji niniejszej przysługuje stronie postępowania administracyjnego odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, plac Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa za pośrednictwem Warmińsko-Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, ul. Dąbrowszczaków 10, 10-540 Olsztyn, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia (art. 127, 129 k.p.a.).
2. Zapłaty kary pieniężnej należy dokonać w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna, zgodnie z art. 40a ust. 6 ustawy o jakości handlowej. Wpłaty należy dokonać na wskazane niżej konto bankowe (art. 40a ust. 7 ustawy o jakości handlowej).
3. Zgodnie z art. 40a ust. 8 ustawy o jakości handlowej w zakresie nieuregulowanym w ustawie, do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2019 r., poz. 900)

Wojewódzki Inspektorat Inspekcji Handlowej w Olsztynie
ul. Dąbrowszczaków 10, 10-540 Olsztyn
Narodowy Bank Polski Oddział Okręgowy w Olsztynie
Nr rachunku: 90 1010 1397 0032 0322 3100 0000

Z up. Warmińsko-Mazurskiego
Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej
(podpis podmiotu uprawnionego)

Tomasz Maria Starowieyski
Z-ca Warmińsko-Mazurskiego
Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej

Otrzymują:

1. [REDACTED]
2. Wydział Budżetowo-Administracyjny WIIH w Olsztynie.
3. a/a.